384R2159

N:o L 197/18 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 27.7.84

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2159/84,

annettu 26 päivänä heinäkuuta 1984,

vertailumenetelmistä viljojen laadun määrittämiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1908/84 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1018/84(2), ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon tavallisen vehnän, rukiin, ohran, maissin, durran ja durumvehnän vakiolaaduista 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2731/75(3), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1028/84(4), ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo, että

interventioelinten suorittaman viljojen haltuunoton menettelyistä ja edellytyksistä 11 päivänä heinäkuuta 1977 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1569/77(5), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2096/84(6), määritellään interventiossa haltuun otettavien viljojen vähimmäislaatu; durran laatuvaatimukseksi säädetään tanniinien enimmäispitoisuus; tämän vuoksi on syytä muuttaa komission asetusta (ETY) N:o 1908/84(7) liittämällä siihen vertailumenetelmä durran sisältämien tanniinien määrittämiseksi, ja tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1908/84 seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

"– vertailumenetelmä durran sisältämien tanniinien määrittämiseksi on liitteessä III esitetty menetelmä."

2. Lisätään tämän asetuksen liite liitteeksi III.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1984.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä heinäkuuta 1984.

Komission puolesta

Poul DALSAGER

Komission jäsen

(1) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 1
(2) EYVL N:o L 107, 19.4.1984, s. 1
(3) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 22
(4) EYVL N:o L 107, 19.4.1984, s. 17
(5) EYVL N:o L 174, 14.7.1977, s. 15
(6) EYVL N:o L 193, 21.7.1984, s. 20
(7) EYVL N:o L 178, 5.7.1984, s. 22

LIITE

"LIITE III

VERTAILUMENETELMÄ DURRAN SISÄLTÄMIEN TANNIINIEN MÄÄRITTÄMISEKSI

1 PERIAATE

Tanniinit uutetaan dimetyyliformamidilla ravistamalla. Sentrifugoinnin jälkeen lisätään rauta(III)ammoniumsitraattia ja ammoniakkia pinnalla kelluvaan liuososaan, ja näin saadun liuoksen absorbanssi mitataan spektrometrisesti 525 nm:ssä.

Tanniinipitoisuus määritetään käyttämällä parkkihaposta valmistettua kalibrointikäyrää.

2 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Tätä tanniinien kokonaismääritysmenetelmää sovelletaan durranjyviin.

3 VÄLINEISTÖ

Tavanomaiset laboratoriovälineet, erityisesti:

3.1 Mekaaninen jauhatuslaite, jolla saadaan seulan (3.2) kokonaan läpäiseviä osasia.

3.2 Seula, jonka silmäkoko on 1 mm.

3.3 Sentrifugi, jolla voidaan saavuttaa 3 000 g:n (3 000 × 9,81 m/s) kiihtyvyys.

3.4 Ilmatiiviisti suljettavia n. 50 ml:n vetoisia sentrifugiputkia.

3.5 Edestakaista liikettä tekevä mekaaninen sekoitin tai magneettisekoitin.

3.6 Vortex-sekoitin.

3.7 Spektrometri, jossa on 10 mm:n paksuiset kammiot ja jolla voidaan mitata 525 nm:ssä.

3.8 1, 5 ja 20 ml:n pipettejä , luokka A.

3.9 5 ja 10 ml:n mittapipettejä, luokka A.

3.10 Koeputkia, 140 × 14 mm.

3.11 100 ml:n mittapulloja.

3.12 Analyysivaaka.

4 REAGENSSIT

Kaikkien käytettyjen reagenssien on oltava analyysilaatua. Käytetyn veden on oltava tislattua vettä tai puhtaudeltaan vähintään vastaavaa.

4.1 Parkkihappoliuos 2 g/l.

Koska parkkihapon alkuperällä on selvä vaikutus kalibrointikäyrään, suositellaan käytettäväksi Merck-referenssi–773–parkkihappoa, jotta laboratorioiden väliset tulokset olisivat vertailukelpoisia.

Tämä liuos säilyy yhden viikon.

4.2 Ammoniakkiliuos, 8,0 g/l NH^3:a.

4.3 Dimetyyliformamidiliuos 75 % (V/V).

Laitetaan 100 ml:n mittapulloon 75 ml dimetyyliformamidia. Laimennetaan vedellä, annetaan jäähtyä ja täytetään merkkiin asti.

4.4 Rauta(III)ammoniumsitraatti, jossa on 28 % rautaa, liuos 3,5 g/l, valmistettu 24 tuntia ennen käyttöä.

5 SUORITUS

5.1 Koenäytteen valmistus

Poistetaan laboratorionäytteestä durralle vieraat ainekset, jauhetaan näyte mekaanisessa jauhatuslaitteessa (3.1) näytteen supistamiseksi osasiksi, jotka läpäisevät kokonaan silmäkooltaan 1 mm:n seulan (3.2). Homogenoidaan hyvin.

5.2 Koenäytteen vesipitoisuus

Määritetään koenäytteen vesipitoisuus.

5.3 Näytteenotto

Laitetaan sentrifugiputkeen (3.4) noin 1 g koenäytettä (5.1), joka on punnittu 1 mg:n tarkkuudella.

5.4 Määritys

5.4.1 Pipetoidaan (3.8) sentrifugiputkeen (3.4) 20 ml dimetyyliformamidiliuosta (4.3). Suljetaan putki ilmatiiviisti ja sekoitetaan 60 ± 1 minuutin ajan sekoittimella (3.5). Sentrifugoidaan 10 minuutin ajan 3 000 g:n kiihtyvyydellä.

5.4.2 Otetaan pipetillä (3.8) 1 ml kelluvaa liuosta (5.4.1) ja laitetaan koeputkeen (3.10). Lisätään pipetillä peräkkäin 6 ml vettä ja 1 ml ammoniakkiliuosta (4.2) ja sekoitetaan muutaman sekunnin ajan sekoittimella (3.6).

5.4.3 Otetaan pipetillä (3.8) 1 ml kelluvaa liuosta (5.4.1) ja laitetaan koeputkeen (3.10). Lisätään pipetillä peräkkäin 5 ml vettä ja 1 ml rauta(III)ammoniumsitraattiliuosta (4.4) ja sekoitetaan muutaman sekunnin ajan sekoitinta käyttäen (3.6), lisätään sitten pipetillä 1 ml ammoniakkiliuosta (4.2) ja sekoitetaan uudestaan muutaman sekunnin ajan sekoittimella (3.6).

5.4.4 Siirretään 5.4.2:ssa ja 5.4.3:ssa saadut liuokset kyvetteihin ja mitataan absorbanssit spektrometrillä (3.7) 525 nm:ssä suhteessa veteen 10 ± 1 minuuttia 5.4.2:n ja 5.4.3:n toimenpiteiden päättymisen jälkeen. Tulokseksi otetaan absorbanssien ero.

5.5 Määritysten lukumäärä

Samasta näytteestä peräisin oleville koe-erille tehdään kaksi määritystä.

5.6 Kalibrointikäyrän laatiminen

Huomautus: kalibrointisarja on tehtävä uudelleen joka päivä.

5.6.1 Otetaan kuusi 20 ml:n mittapulloa (3.11) ja laitetaan niihin pipetillä (3.9) tässä järjestyksessä 0, 1, 2, 3, 4 ja 5 ml parkkihappoliuosta (4.1). Täytetään merkkiin asti dimetyyliformamidiliuoksella (4.3). Näin saatu kalibrointisarja on 0, 0,1, 0,2, 0,3, 0,4 ja 0,5 mg/ml.

5.6.2 Laitetaan pipetillä koeputkiin (3.10) 1 ml kutakin näistä liuoksista ja lisätään niihin pipetillä (3.8) peräkkäin 5 ml vettä ja 1 ml rauta(III)ammoniumsitraattia (4.4), sekoitetaan muutaman sekunnin ajan sekoitinta käyttäen (3.6), lisätään sitten 1 ml ammoniakkiliuosta (4.2) ja sekoitetaan uudelleen muutaman sekunnin ajan sekoittimella (3.6).

Siirretään näin saadut liuokset kyvetteihin ja mitataan 10 ± 1 minuutin jälkeen absorbanssit spektrometrillä 525 nm:ssä suhteessa veteen.

5.6.3 Piirretään kalibrointikäyrä käyttämällä ordinaattana absorbanssiarvoja ja abskissana kalibrointisarjan (5.6.1) parkkihapon vastaavia pitoisuuksia milligrammoina millilitrassa ilmaistuina.

Huomautus: Tämä suora ei kulje origon kautta ja nollaa ei saa korjata millään tavalla.

6 TULOSTEN ESITTÄMINEN

Tanniinipitoisuus ilmaistuna parkkihapon massaprosenttina suhteessa kuiva-aineeseen on yhtä suuri kuin:

$$\frac{2 \cdot C}{m} \cdot \frac{100}{100 - H}$$

jossa:

C = on kalibrointikäyrältä (5.6.3) luettu koeliuoksen parkkihappopitoisuus ilmaistuna milligrammoina millilitrassa,

m = on koe-erän (5.3) massa grammoina,

H = on näytteen vesipitoisuus massaprosentteina (5.2)."